

Κυριακή πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως (Διονύσιος Ψαριανός Μητροπολίτης Σερβίων καί Κοζάνης (+))

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

19 Δεκεμβρίου 1965
Άγαπητοί χριστιανοί,

ἄρραβωνιάσθηκε μὲ τὸν Ἰωσήφ, πρὶν νὰ συγκατοικήσουν, βρέθηκε νὰ εἶναι ἔγκυος ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Κι ὁ Ἰωσήφ ὁ ἄρραβωνιαστικός της, ἐπειδὴ ἦταν δίκαιος ἄνθρωπος καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὴν ἐκθέση, θέλησε κρυφὰ νὰ τὴν διώξη. Κι ἐνῶ αὐτὸς σκέφθηκε ἔτοῦτα, νὰ καὶ φαίνεται στὸν ὕπνο του ἄγγελος Κυρίου καὶ τοῦ λέγει· Ἰωσήφ, ἀπόγονε τοῦ Δαβίδ, νὰ μὴ φοβηθῆς νὰ πάρης μαζί σου τὴ γυναίκα σου Μαριάμ· γιατί αὐτὸ ποὺ γεννήθηκε μέσα της εἶναι ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Θὰ γέννηση λοιπὸν παιδί καὶ θὰ τὸ ὀνομάσης Ἰησοῦν· γιατί αὐτὸς θὰ σώση τὸ λαὸ του ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες του. Κι ὅλο ἔτοῦτο ἔγινε γιὰ ν' ἀληθέψη ὁ λόγος Κυρίου, ποὺ λέγει μὲ τὸ στόμα τοῦ Προφήτη· Νά, ἡ παρθένος θὰ μείνη ἔγκυος καὶ θὰ γέννηση παιδί καὶ θὰ τοῦ δώσουνε τὸ ὄνομα Ἐμμανουήλ, ποὺ θὰ πῆ· ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας. Καὶ σηκώθηκε ἀπὸ τὸν ὕπνο ὁ Ἰωσήφ κι ἔκαμε καθὼς τὸν πρόσταξεν ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ πῆρε μαζί του τὴ γυναίκα του καὶ δὲν τὴν πλησίαζε, μέχρι ποὺ γέννησε τὸν υἱὸ της τὸν πρωτότοκο καὶ τοῦ ἴδωκε τὸ ὄνομα Ἰησοῦς.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, γράφει πὼς τὸ ὄνομα Ἰησοῦς εἶναι «τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα», πάνω δηλαδὴ ἀπ' ὅλα τὰ ὀνόματα. Κι ὅπως βλέπουμε σήμερα στὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιο, τὸ ὄνομα Ἰησοῦς δὲν τὸ ἔδωκαν οἱ ἄνθρωποι στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ ποὺ ἔγινε ἄνθρωπος. Τὸ ἔδωκεν ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Ἔτσι εἶπε ὁ ἄγγελος Κυρίου στὸν Ἰωσήφ, ποὺ θορυβήθηκε ὅταν κατάλαβε πὼς ἡ Παρθένος Μαρία ἦταν ἔγκυος. Θὰ γέννηση παιδί, τοῦ εἶπε, καὶ θὰ τὸ ὀνομάσης Ἰησοῦν. Μὰ πιὸ πρῶτα τὸ εἶχε πῆ καὶ ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ στὴν παρθένο Μαρία, ὅταν πῆγε σταλμένος ἀπὸ τὸ Θεὸ στὴ Ναζαρέτ, γιὰ νὰ εὐαγγελισθῆ τὴ μεγάλη χαρὰ ποὺ περίμενε ὁ κόσμος. Θὰ γέννησης, τῆς εἶπε, υἱὸ καὶ θὰ τοῦ δώσης τὸ ὄνομα Ἰησοῦς. Αὐτὸ τὸ ὄνομα, χριστιανοί μου, δὲν δόθηκε στὴν τύχη. Εἶναι τὸ ὄνομα ποὺ φανερώνει τί θὰ ἐρχότανε νὰ κάμη στὸν κόσμο ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Μέσα στὸ ἴδιο τὸ ὄνομά του ὑπάρχει τὸ ἔργο καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ Χριστοῦ, γιατί τὸ Ἰησοῦς, ποὺ εἶναι ὄνομα ἑβραϊκό, στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα θὰ πῆ Σωτήρας. Ὁ ἄγγελος Κυρίου ποὺ παρουσιάσθηκε στὸν Ἰωσήφ, δὲν παράλειψε καὶ νὰ ἐξηγήσῃ γιατί ὁ Χριστὸς θὰ ἔπαιρνε τὸ ὄνομα Ἰησοῦς· γιατί αὐτός, εἶπε, θὰ σώση τὸ λαὸ του ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες του.

Νὰ μὴ θαρροῦμε λοιπὸν κι ἐμεῖς, χριστιανοί μου, πὼς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦρθε γιὰ τίποτ' ἄλλο ἐδῶ στὴ γῆ παρεκτὸς γιὰ νὰ μᾶς σώση ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες μας. Ὅλα τὰ ἄλλα ὅσα μᾶς λείπουνε μποροῦμε νὰ τὰ βροῦμε καὶ νὰ τὰ φτιάξουμε μόνοι μας, καὶ ἐπιστῆμες καὶ τέχνες καὶ πλοῦτο· μόνο τὴν ἁμαρτία μας εἴμαστε ἀνήμποροι νὰ νικήσουμε καὶ μόνο τὴ σωτηρία μας δὲν εἶναι τρόπος νὰ βροῦμε. Μὰ εἶν' ἀλήθεια πὼς ἂν δὲ σωθοῦμε ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες μας, ὅλα τὰ ἄλλα δὲ μᾶς ὠφελοῦνε σὲ τίποτα. Ἐκεῖ ποὺ θαρροῦμε πὼς εἴμαστ' εὐτυχισμένοι μέσα στὰ καλὰ ποὺ μᾶς δίνει ὁ κόσμος, ἐκεῖ κι αἰσθανόμαστε πὼς εἴμαστε δυστυχισμένοι καὶ ταλαίπωροι, γιατί μᾶς τρώγει μέσα μας τὸ σαράκι τῆς ἁμαρτίας καὶ μᾶς βαραίνει ἡ ἔνοχη συνείδησή

μας. Τὴν ἁμαρτία μας δὲν τὴν ξεπλένει καὶ τὴ συνείδησή μας δὲν τὴν ξαλαφρώνει ἄλλος κανένας, παρεκτὸς ἀπὸ τὸ Χριστό, πού εἶναι ὁ Ἰησοῦς, ὁ Σωτήρας μας. Γι' αὐτὸ πάντα τὸ πιὸ ἀγαπητὸ σὲ μᾶς πρόσωπο καὶ τὸ ἀνώτερο καὶ τὸ ἐνδοξότερο ἀπ' ὅλα τὰ ὀνόματα, ὅπου τὸ προσκυνοῦνε καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ δαίμονες, εἶναι τὸ ὄνομα Ἰησοῦς.

Ὅλα τὰ περιστατικά, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅλα τὰ περιστατικὰ ἀπὸ τὴ γέννηση τοῦ Ἰησοῦ, καθὼς μᾶς τὰ ἱστοροῦνε τὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια, μᾶς λένε πὼς ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἄνθρωπος, κι ἄς φαίνεται ἄνθρωπος κι ἄς ἔχη ὅλα τὰ φυσικὰ τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ Θεὸς πού ἐγίνε ἄνθρωπος, χωρὶς νὰ πάψη νὰ ἴναι Θεός. Αὐτό, ὅσο καὶ νὰ τὸ συλλογιζώμαστε, δὲν τὸ καταλαβαίνουμε. Μένει πάντα γιὰ τὸ μυαλὸ μας μυστήριο τοῦ Θεοῦ· γι' αὐτό, ἀντὶ νὰ τὸ ἐρευνοῦμε, τὸ προσκυνοῦμε. Ὅταν τὸ προσκυνοῦμε, τότε ζεσταίνεται ἡ καρδιά μας καὶ τὸ αἰσθανόμαστε νὰ ζῆ μέσα μας. Τὸ ἴδιο σὰν πού στέργουνε ὁ πατέρας κι ἡ μητέρα τὰ παιδιὰ τους καὶ σὰν πού ἀγαποῦνε τὰ παιδιὰ τὸν πατέρα τους καὶ τὴ μητέρα τους. Δὲν κάθονται νὰ τὸ σκεφθοῦνε πρῶτα μὲ τὸ μυαλὸ κι ὕστερα νὰ δείξουνε τὴν ἀγάπη τους καὶ τὴ στοργή τους, μὰ ὁδηγοῦνται ἀπὸ τὸ αἶσθημά τους καὶ κάνουν ἐκεῖνο, πού ὕστερα τὸ μυαλὸ τὸ βρίσκει ἀληθινὸ καὶ πρεπούμενο.

Τὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια μᾶς λένε πὼς ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Θεὸς κι ἐμεῖς τὸ πιστεύουμε κι ἄς μὴν τὸ καταλαβαίνουμε· τὸ δεχόμαστε, γιατί ἔχουμε ἐμπιστοσύνη σὲ κεῖνον πού μᾶς τὸ λέγει. Μᾶς τὸ λέγει ὁ Θεὸς μὲ τὸ στόμα τοῦ Προφήτη, πὼς ἡ παρθένος θὰ μείνη ἔγκυος καὶ θὰ γέννηση παιδί καὶ θὰ τοῦ δώσουνε τὸ ὄνομα Ἐμμανουήλ. Αὐτὸ τὸ Ἐμμανουήλ, πού εἶναι κι αὐτὸ ἐβραϊκὸ ὄνομα, στὴ γλώσσα μας θὰ πῆ· μαζί μας ὁ Θεός. Τί ἄλλο τάχα, χριστιανοί μου, θέλουμε καὶ τί μᾶς λείπει, ὅταν εἶναι μαζί μας ὁ Θεός; Τὸ μαζί μας ὁ Θεὸς δὲ θὰ πῆ μόνο τὴν προστασία τοῦ Θεοῦ σὲ μᾶς, μὰ καὶ τὴν παρουσία του μεταξύ μας. Δὲν εἶναι μαζί μας ὁ Θεός, ἐκεῖνος μένοντας στὸν οὐρανὸ καὶ μεῖς ἐδῶ κάτω στὴ γῆ καὶ στέλνοντας σὲ μᾶς κάποιον ἄγγελό του καὶ σκεπάζοντάς μας ἀπὸ μακρινὰ μὲ τὴ χάρη του. Μὰ ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας μὲ τὴν παρουσία του, κατεβασμένος ὁ ἴδιος στὴ γῆ γιὰ νὰ μᾶς ἀνεβάση στὸν οὐρανό. Ἀπὸ τότε πού γεννήθηκε κι ἀναστράφηκε μαζί μας, μένει μαζί μας κι ἄς ἀναλήφθηκε μετὰ τὴν Ἀνάσταση στοὺς οὐρανοὺς. Μένει στὴν Ἐκκλησία, εἶναι ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία ὅλες τὶς ἡμέρες τῆς ζωῆς μας μέχρι τὴ συντέλεια τῶν αἰώνων, καθὼς ὁ ἴδιος τὸ ἐβεβαίωσε στοὺς Ἀποστόλους μετὰ τὴν Ἀνάσταση.

Ἀγαπητοὶ χριστιανοί,

Τώρα πού ἐρχόμαστε νὰ ξαναγιορτάσουμε τὴν θεία γέννηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἄς νιώσουμε τὴν παρουσία του κι ἄς τὸν προσκυνήσουμε ζητώντας τὴ σωτηρία μας. Εἶναι ὁ Ἐμμανουήλ, ὁ Θεὸς μαζί μας. Εἶναι ὁ Ἰησοῦς, ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου. Ἦρθε στὴ γῆ, γιὰ ν' ἀνεβοῦμε κι ἐμεῖς μαζί του στὸν οὐρανό. Ἔγινε ἄνθρωπος, γιὰ νὰ

γίνουμε κι ἐμεῖς μαζί του Θεοῦ. Ἄς γιορτάσουμε λοιπόν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, μέσα στὴν ἀληθινὴ χαρὰ τῆς παρουσίας καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

Πηγή: agiazoni.gr